

אורות השבת

גלוון מס'
980

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלהן מערכת
הרב אברהם טרייקי

"שבת חזון"

פרשת השבוע
דברים

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר ר' רב העיר שליט"א

גlost השכינה (למי' בין המיצרים)

גוזע בשערם דברי הגאון מרשה"א (בכורות ח, ב) אשר כרך את ימי יrho האיתנים עם השמחה וכך נזכה לנאהלה. **האדמ"ר מימוןקטש** ימי בין המיצרים, והינו שיש כ"א יום בין יושענא רבה, וכן יש כ"א יום בין שבעה עשר בתומו – לשבעה באב, וסימן שתולדיותיהם היוצאים בהן: כשם שחדוש זייניא בשבת תשעה באב נהג בסעודת שלישית בשירה תשיר ראשיתו בראש השנה ועשריתו ימי תשובה ווים הכהנורים, והמשכו ביום השמחה זיינרא ודברי תורה. והסביר נאמר בגמרה שבשבת זו ימעלה על שלוחנו אפילו כסעודת שלמה בשעתו של חג הסוכות, וסימונו בהושענא רבה שהוא גמור החתימה – אשר מסוגלים לכפרת עונות והעתולות למדוראות מרות ונשגבות עד כדי' בריה חדשה (לשון המדרש שורטוב מזרעו. כל שנה צריך להתחזק בתשעה באב בביכחון גמור שהגאולה בקרוב ממש, הנה בשנה רגילה אי אפשר להראות את השמחה מפני האבל. אבל כשתשעה באב חל בשבת, יש להפיגן את הביכחון והשמחה. **רבינו נפתלי מروفיץ** זייניא הקפיד תמיד להיות שרוי בברם, מי האיש אשר יוכל להעיד על עצמו שהוא מנצח כל כך על חורבן הבית עד כדי שיעור כפרת כל עונותינו. שכן בשלמא ר'יה וויה'כ הכל יודעים שהוא יום דין גדול ונורא ובכח, היה רבי נפתלי מופס' יוחשב כווננים לעובdotם בלבד שירם ולזירים".

ברם, מי האיש אשר יוכל להעיד על עצמו שהוא מנצח כל כך על חורבן הבית עד כדי בו נחרץ גורלו של האדם, כאמור התפילה עבירות בו יפקדו להיות מגן על הסכינה מי לא נפקד בחום הזה. וברון הלב הזה הוא היסוד הרומי להיוות מגן על הסכינה הגדולה המרכפתת (כלשון רבינו רבי ישראל סלנטר זצ"ל – בס' א/or ישראל מכתב ג), וכאמור חז"ל וראש השנה צ, ב) יכול שנאה לדבר חנונים ותפללה". והוא צוואה זה מבואר בתוס' ש' שישן עצם רשות רישין בראש השנה לדבר חנונים ותפללה". והוא צוואה זה מבואר בתוס' ש' ישראל שמתוך שישראלי רשים לבם נשבר ומורתמים עליהם מן השמים". אך בימי בין המיצרים, מי יכול להעיד על עצמו שהוא שורי בצער ושבורן לב ואותה מידה מוש, בלבד מיחידי סגולת שככל דור ודור אשר מATABים ומוקנים על חורבן הבית וגולות השכינה בכל ימות דשנה ובפרט בימים אלו, ומהם שהגוינו בזגונים עד כדי' שעריו מות כפי שהעיד החשי'ס בכמה מקומות על כמה מהאמוראים.

אלא שכבר הורוינו המורים שבמקום פלאה נשבה, זהו האות שלא זכינו להבין עומק המכתר. ועל ברוך ציריך לומר, שיש בכוח כל אדם להגעל מלמדורה וזשברון בעלה חורבן ביהמ"ק, כדוגמת שברון הלב שהוא חל לפיסכה האiomה המרכפת על ראשו בימים הנוראים, ובבלבד שישכיל להבין עמוקות החורבן – לחורבנו הפרטני ברווחיות ובגשמיות. וזהו עומק כוונות דברי המהירוש"א הנזכרים, וזה עיקר תפkidנו בימים אלו. **ואם** ש את נפשך מהי משמעות חורבן הבית והשפטו על כל מילך חיינו עלי אדמות, שא נא עיניך לדברי הגמ' (ובבא בתרא ס, ב), שמיום שנחרב ביהמ"ק ופשטה מלכות הרשעה שגוררת עליינו נזירות רעות וקשות ובלתי מתנו תורה ומצוות... בדין הוא שהינו ציריכים לגזור על עצמנו שלא לישא אשה, אלא הנה להם לשישראל מوطב שייחיו שוגגן ואלי יהיו מזידין, ופי' רשי'י שם – שלא יוכל לעמוד בה, עצת' ד' הגמ' שם. ועין להרב שמן ששון סימן למאי אשר העיד ששמע מפי המורה'ים פדאווה שהזהו עיקר טעמו של רבינו גרשום אשר הרים שלא ישא אשה על אשתו, שכן הן אמות שבלי אשר אחת אין רוב הציבור יכול לעמוד, מכל מקום שפיר יש לגזור על אשה שנייה ובדין הוא שנגזר על עצמוני, ומוצא שתקנת גמ' היה לא מעשה דינא המתמודד ע"ש. ועוד להרב שמן שזקן באז'ת הדרשה שתקנה זו וזה גמ' היה מדברי קבלה, ובספריו החק שיעורי אבני עזר (היא סימן באז'ת הוכחות הננדע ביהודה נמשך לטעם הנזכר בדברי מורה'ים פדאווה, וכן ס"ל שהוא מדברי קבלה, עיי'ש. הנה כי אין ראה ואוזן שומעת, שאין ערך לקיום העולם אשר חסר את בניו בית המקדש והשרות השכינה, עד כדי' ביטול מצות פריה וריביה אשר תכליתה לישיב את העולים יפר' ורבו ומיליאו את הארץ, שכן מה ערך יש לישיב עולם אשר אין תכלית לקומו! והדברים נוראים ודברים הם בעד עצם).

ואכן לכשנתקבון נראה, שהשראת השכינה בישראל היא מקור כל הברכות, ולעומת גlost השכינה היא שורש כל הפורענות רח'יל. וגם' ערוכה היא (סוכה ג, א) אוותת הלל הזקן אשר בעיצומה של שמחת בית השואבה היה מכריז ואומר: 'אם אני כאן כאן, ואם אין אני כאן מיכאן'. ופירש'י, שם שהכוונה בזה להשתראת השכינה, והינו שבסמוך להשכינה שורה – יש הכל, אך במקומות שאין שורה בה השכינה, אין כלום זולת הרשות והורבן. **וזע** שהשפעת החורבן וגולות השכינה על קיום העולם, אין רק בטבע הגשמי המוטבע המשך דבר ר' רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

תמיד בשמחה

אומר רבי חייס מצאנז זייניא משכנס אב ממעטין בשמחה, כמעט את האבלות של חדש אב על ידי ימי בין המיצרים, והינו שיש כ"א יום בין יושענא רבה, וכן יש כ"א יום בין שבעה עשר בתומו – לשבעה באב, וסימן שתולדיותיהם היוצאים בהן: כשם שחדוש זייניא בשבת תשעה באב נהג בסעודת שלמה בשעתו של חג הסוכות, וסימונו בהושענא רבה שהוא גמור החתימה – אשר מסוגלים לכפרת עונות והעתולות למדוראות מרות ונשגבות עד כדי' בריה חדשה (לשון המדרש שורטוב על חיל העורך, יש להפיגן את הביכחון והשמחה. **רבינו נפתלי מروفיץ** זייניא הקפיד תמיד להיות שרוי בברם, ואיפלו בתשעה באב כשהקהל אמר קינות שעונות והעתולות למדוראות מרות ונשגבות עד כדי' בריה חדשה (לשון המדרש שורטוב מזרעו. כל שנה צריך להתחזק בתשעה באב בביכחון גמור שהגאולה בקרוב ממש, הנה בשנה רגילה אי אפשר להראות את השמחה מפני האבל. אבל כשתשעה באב חל בשבת, יש להפיגן את הביכחון והשמחה. **רב עוזיאל אדרי** ובמרכזו ר' שטראוס' "סוחקה" וב' ק"ק "שבטי ישראל" שכונה י"א בא"ר שבע ובק' ק"ק "שבטי ישראל" שכונה י"א בא"ר שבע

לוח זמנים שבוני

לוח זמנים	מועד לobar שבע
שבת קדש	יום א' 13.8.22
4:41	יום ב' 14.8.22
4:49	יום ג' 15.8.22
6:10	יום ד' 16.8.22
8:43	יום ג' 18.8.22
9:23	יום ד' 19.8.22
10:31	יום א' 20.8.22
12:46	יום ב' 21.8.22
13:20	יום ג' 22.8.22
18:20	יום ד' 23.8.22
19:28	יום א' 24.8.22
19:44	יום ב' 25.8.22

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ח'זון ישעיהו
הפטרה:	19:16
כניתה שבת:	20:06
יציאת שבת:	20:57
רבנן לתט:	

ברכת הלבנה
החל מיום ראשון בערב מזוזאי זום תשעה באב
סוף זמנה יום חמישי בערב י"ד מנחם אב כל הלילה

אורות הפרשה

אורות הקשרות

בו וכדרך שאמרו בגמ' מיטוס שנחרב בית המקדש ניטל טעם הפירות', והיינו שבעבריה נשתנה. אלא הוא גורם מכרע גם במדרונות התורה ולומדיה, שכן ידועים דברי הגרא' הנשבגים שחרב ביהמ"ק אין בידי כל בריה לחדרו כלום בתורה, וכל עמלנו בليمודה הוא ורק להבין את דברי הראשונים שכבר נתחדשו בעולם, עכ"ז. והדברים נוראים ומב hilim, שכן אחד מגדולי המפרשים והמחודשים שנחרב ביהמ"ק! ומעתה שב עצמו שאין בידינו לחדר כלום בתורה מיטוס שנחרב ביהמ"ק! ומעתה שב לא פלא מודע מדורנו זאינה נחלת הכלל, שכן עיניך הראות שרך מי שהגענו להכלה זו וחורבן הבית הוא למשעה חורבנו של כל אדם ברוחניות ובמשמעות, ידע לך הבהיר נגדל האבדה ולקונן עליה. ונגדל יהא צערו על חסロנה, עד כדי כפרת כל עונותיו.

וגדולה מזו יש לומר, שהמפתח לבני ביהמ"ק והשראות השכינה בתוכו תלויים בעיקר בגודל צער החורבן וגולות השכינה, וכדרך שאמרו 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה', שנאמר 'ישיו בה משוש כל המתאבלים עליה'. וראיתי למי שהעד בשם הנanon רבינו יוסף חי זונפל צ"ל גאביד העדה החרדית בירושלים ת"ו אשר תמה מודיע טרם זכינו לבני ביהמ"ק, הלא ידוע שהקב"ה מקיים את כל התורה כולה ובכלל זה ההלכה שעוני אשר לה על משכונו היחיד כגון בגד אחד או כרית אחט הרו"ם כתוב רשי' לפיו שהרשות דברי תוכחות ונונה כאן כל המיקומות שהכחישו לפני המקום זהן, לפיכך סתם את דבריו והזיכרן ברמז, מפניהם כבודן של ישראל. דברי משה נאמרו לדור חדש, הדור שנכנס לארץ. דור זה לא היה בו מגוף החטא, אלא זכר ורמז לחטא אבותינו, לפי שלא תוקנו עדין כל החטאים. لكن הoirim משה ברמז בלבד.

סדר התופתת

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב חידושים הרו"ם כתוב רשי' לפיו שהרשות דברי תוכחות ונונה כאן כל המיקומות שהכחישו לפני המקום זהן, לפיכך סתם את דבריו והזיכרן ברמז, מפניהם כבודן של ישראל. דברי משה נאמרו לדור חדש, הדור שנכנס לארץ. דור זה לא היה בו מגוף החטא, אלא זכר ורמז לחטא אבותינו, לפי שלא תוקנו עדין כל החטאים. لكن הoirim משה ברמז בלבד.

בלדיקה

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב חידושים הרו"ם כתוב רשי' לפיו שהרשות דברי תוכחות ונונה כאן כל המיקומות שהכחישו לפני המקום זהן, לפיכך סתם את דבריו ולהוכיה תחילה פותחים ברמז דק, ורק לאחר שרואים שהושמעו נוטה לקבל את דברי המוסר, אפשר לפנות אליו בדברים גלוים וחבירים ולומר 'ממרם היוites עם ה'.

טפח עצמן חמלת

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב חידושים הרו"ם כתוב רשי' יש למד זכות על כל היהודי, ואסור שתהיכח מחלוקת. אין הכוונה שיש למולננו מהתוכה את הтолת, אלא שיש לעשות זאת בדרך קרוב, ובלי' דקירה. צריך להשיר מהתוכה כל עזק, או רמז לעקיצה, שנורם כאב לשומע.

שורש נשמה

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב חידושים ברוך זיע"א משה דבר בדיבור אחד אל כל ישראל הוא כיוון אל כל אחד מישראל, לפי שורש נשמו.

אפק לשון הרע

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב המגלה עמוקות זיע"א איתא במסכת בא בתרא (קסה, א), רוב בני אדם נשלים בגזול ומעילות בעירות והכול בלשון הרע. "אליה" ראשית יתיבות "אפק לשון הרע". יש כאן רמז 'אליה הדברות' את התוכחה על דברים, על אפק לשון הרע, דברי משה אל כל ישראל, כי הכול צריכים לתוכחה זו.

טפהה לשארל ולקב"ה

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב הקדשות לוי את הדברים הקשים דבר משה אל כל ישראל בלבד, אבל בשעה שדיבר עם הקב"ה דבר עליהם רק טוב, והוא שנגורם ומליין טוב עליים. כמו שנאמר במדרש רביה משה הוכיה על חטא העלן הון את ישראל הן את הקב"ה בכivel. לישראל אמר 'אתם חטאכם חטא גדולה', ולקב"ה אמר 'למה היירה אפק בעמך'.

איש פמידתו

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב רבי שמחה בונס מפשיסחה זיע"א יהדותם אשר דבר משה שוויים 'אל כל ישראל', לכל אחד לפי מידתו וגודלותו, הבנות והשגתו כל חד לפום שיעורא דיליה.

כל שארל

אליה הדברות אשר דבר משה אל כל ישראל' (א, א), כתוב האור התורה זהו שנאמר 'אשר דבר משה אל כל ישראל' לעם ישראל למטרת ולישראל העlion, שם ה'. שכן 'ישראל' הוא על שם 'כפי שירית עם אלקים' ועם אנשים ותוכלי, ושם ה' נקרא 'ישראל' על היוותו שלט ושר על שם אלוקים.

מכור אמר לאלון ואבזם

הרב יהודה דר' ר' הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

דروשים מעג'הי קשרות

לעבודה מיידית - בעלי נסיוון
למשרה מלאה/לחצוי משרה
לפרטים יש לפנות
لمחלקת הקשרות 08-6204026
או במיל':
y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הקשרות
הרב יעקב אטלן 054-9210545

לקאים בנו חכמי ישראל

הציבור מתקבש להעתיר בתפקידו עבור הרה"ג יוסף דהאנן שליט"א בנו רחל בתור שאר חולין עמו ישראל
והו אל כביך לא ימאס את תפילותינו.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דארא
הגאון הגדול רבי יהודה דרعي שילט"א

הלוות תשעה באב

ש- מהי סעודת המפסקת, ומתי זמנה?

ת- סעודת המפסקת היא הסעודה האחרון שאדם אוכל בערב תשעה באב ואין בדעתו לאכול אחריה סעודת קבע, וממנה היא אחר החותם היום עד השקיעה. אבל סעודה שאוכל לפני חצות, או אחר חצות ודעתו לאכול אחריה סעודה אחרת, אין חל עליה דיני סעודת המפסקת.

ש- במה צריך ליזהר בסעודת המפסקת?

ת- סעודת המפסקתأكلתה בפת לחם ותבשיל אחד בלבד, אך אסור לאכול בה שני תבשילים שנתבשלו בשני קדרות אפילו היו שניהם ממען אחד. וכן להחרמיר בשני מיניהם שנתבשלו בקדורה אחת, כגון תבשיל של ממען אחד או תבשיל של ממען שני. ואולם אם דרך אוטו תבשיל בלבד בשני מיניהם ייחידי, כגון אפונים ובצלים וכו', הרי זה נשחט בתבשיל אחד. וכן הגאים לאכול תבשיל עדשים ובתבוכו ביצים מבושלים, מפני שררכו בכך והוא מכיל אלבים. ומותר לאכול עם התבשיל פירות וזרקות חיותים, אפילו כמה מינימ. וכן יש לאייר שלא ישבו לשולש אנשים יחדיו בסעודת זו, כדי שלא יתרחיבו בזימון. ונוהג לישב על גבי קרקע (מורופצת) או על גבי שרפרף שאינו גובה טפה.

ש- אחר ששיים הסעודה וברכת המזון, האם מותר לאכול או לשותות?

ת- אף על פי שישים סעודות ובירך עליה ברכת המזון, מותר באכילה ושתייה עד סמוך לשקיעת החמה, אלא אם כן קיבל עליו בפרקוש שלא לאכול אחרת כולם. וכן להנתנות בשעת הסעודה בהה או בלב, שאנו מתקבל עליו התענית עד סמוך לשקיעת החמה.

ש- אלו דברים אסורים בתשעה באב?

ת- בתשעה באב אנו מוצאים בחמשה עיינום, ואלו הם: אכילה ושתייה, סיכה ורחיצה, שימוש המיטה ונעלית הסנדל. ווסף עליהם איסורים ומנהגים שונים, כמו איסור תלמוד תורה, שאלת שלום, עשיית מלאכה, הנחת תפילין, ישיבה על גבי ספסל ועוד.

ש- האם נשים מעוברות ומוניקות פטורות מתענית זו, כשם שהן פטורות משאר תעניות החורבן?

ת- אף על פי שתענית תשעה באב היא מצוות נבאים כאשר תעניות החורבן, מכל מקום החמירו בה יותר - כדי צום כיפור. לפיכך גם נשים מעוברות ומוניקות בכלל זה, אף שהן מוצערות יותר מאשר מאורני אדם. ועל כל פנים אם יש חשש סכנה להן או לוולד, כגון שמרגשיה חולשה הרבה או שחוששת המניקה פן יזיק התענית לחלה, ראוי לשאול פי הרופא והחכם.

ש- האם גם חלום וזקנים תשושי כת, חייבים בתענית זו?

ת- כשם שבשאר תעניות החורבן לא גרו חכמים במקומות חולי או צער גדול, כך הוא בתשעה באב. ועל כן חולה אפילו שאון בו סכנה, או يولדת תוך שלושים יום שהיא בחזקת חולה, או זקנים תשושי כת, המציגים הרבה הרבה בתעניות, פטורים מלהתענות. אולם נהגים שם מתענים עד כדי יכולתם, והיינו כל גזע שאין להם צער גדול באופן שאין לחוש לסכנה, והכל לפי דעת עניין הרופא והחכם.

ש- האם קטנים חייבים בתענית זו או מדין חינוך?

ת- אמנם מעיקר הדין קטן וחותם מגיל שלוש עשרה שנה לאזכר ושתים עשרה שנה לננקה, פטורים מלהתענות. מכל מקום נחלקו הפסיקים האם יש לחייבם בתענית שעوت שאין בה חשש סכנה, או זקנים תשושי כת, שיש לחנוך בתענית שעות שאין בה חשש סכנה, או יש אומרים שלא שיק בזה דין חינוך הוואיל ואנו מצפים שיבנה ביהמ"ק במרה. ולפי הנראה, המוחמיר בזה לחנק את בניו שהגינו לגיל חינוך בתענית שעות, תבואה עליו ברכה, ובכלל ריבאם לדיי חשש סכנה כלל.

ש- מה רחיצה וסוכה האסורים בתשעה באב?

ת- רחיצה כל שהיא אסורה בתשעה באב, בין בחמין ובין בזון. ואיפלו להושיט אכבעו במים, אסור. ומכל מקום לא אסרו אלא רחיצה של תעוגן, אבל רחיצה של מצוה או נקיון מותר. לפיכך יכול דין בבורך רק שקס משפטו או כשיוציא מבית הכסא עד סוף קשי אכבעותין, כדי להעביר רוח טומאה שבהם. וכן הכהנים נטליין ידים כדרכם עד סוף פרקי הידיים, בטרכם יעדמו לפני הדוכן. וכן המכשולות יבשלו בדרכן, אף על פי שמרטיבות את דרכן. וכן בן מותר להעביר במים כל לכלק שעליו גנוו בגון טיט וכדומה. והוא הדין שמותר סוכה שאינה לשם תעוגן אלא לצורך רפואה או העברת מיחושים, כגון מי שיש חטין בראשו או שאר פצעים בגופו וצריך למrouch עליהם משוחות ושמנים.

**בשנה זו אין סעודת מפסקת
אלא עושים סעודת שלישיית כרגיל**

דבר רבני הקהילות

הרהור ג' עוזיאל אדרי שילט"א
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכ' יא' ב"ש

תיקון החטא בשורשו הצדונות נהפכו לזכויות

'אללה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, במדבר, בערבה, מtol סוף, בין פארון ובין תופל, ובין וחצירות ווי זהב' א, א, כתוב רשות' סתום משה והזכיר לחטאיהם ברמז מפני כבודן של ישראל. ותמהו המפרשים הרי תיכף בהמשך הפרשיות כן מפרט משה רבינו ע"ה, חטא המרגלים בפרש זה, העגל בפרשת עקב וכו'. מבאר הבן לאשרי' על פי מה שפירשו בספה"ק אומר שלמה המלך ע"ה החכם מכל אדם 'מוסר ה' ממן תמאס' (משלי ג, א), שהוא אמר 'מוסר ה' לבני ישראל, מבקש ה' ממן להיזהר מזווד בדבריו שמוציא מפיו 'בני אל תמאס', אל תזכיר עליהם עוננות כי על ידי זה אתה חלילה מעוור קטרוג לעמלה. כמו שכתב בעל שם טוב הקדוש צי"א (ספר הבשיט פרשת משפטים) נאמר 'אל תשתיך' עס רשות להיות עד חמץ' (שמות כב, א), דהיינו 'אל תשתיך' עס רשות' אל תנתן את ייך לעוזר ולסייע לרשות המקטרג על בני ישראל לעמלה, 'ליהוות', גם אתה, 'עד', להצטרכו אליו להרע להיות העד השני, כי על ידי זה תגוזם, 'חמס', שהמקטרג יערוד דינם לעל האדים, ויחמוש את החיים שלו או שאර דברים של האדים החוטא. ועל כן התהכם משה רבינו ע"ה והזכיר בתחלת את התוכחות רך ברומו ומה את המקומות שביהם חטאו והכיעסו לפניו המקרים, ובדווקא סתום ולא פירוש במפורש את דברי החטאיהם והזכיר רך ברומו מפני הסנה של הס"מ שרצה לקטרוג, ואת פירוש דברי החטאיהם העברים לצמצום רק במחשבה ולא הוציאו מפיו, שהרי המקטרוגים אינם יודעים לקרויה מחשבות, כדאיתא במסכת שבת בתוספות יב, ב) דאפיילו מלאכי השרת אין יודעם לקרויה מחשבות, (ראה זהה חדש כי תא מד, ז). והנה הגודלים שבעם ישראל הנשיים והזקנים, הם הבינו את עומק כוונתו של משה רבינו ע"ה, ומיד השיכיל לתיקף למעלה בעולם המחשבה העליון את החטא בשורשו, וממילא כאשר נתקע עיקר החטא בשורשו, כבר לא היה חשש לאומרו בפירוש כי כבר נתבטל כוח הקטרוג והדין בשורשו, ואין על מה ל凱טרוג. וזהו עומק הפירוש בדברי מדרש תנחות (הובא ברשי' ריש פרשת מסע) משל מלך שהיה בנחלה ולקחוו לרופאים, כיון שנתרפא והיו חזרין הביתה, היה אביו המלך מזוכיר לבנו ומונה לדרך את כל המשועות הקשים שהיה מנת חלקם בדרך שהלכו לרופאים, אמר לך אכן ישנו, כאן היה לנו קר, כאן הקבידה מחלתן וחשת את ראשך. והביאו בדברי המדרש על פי הנון' של מכיוון שבן המלך שוכן בדורו נתקרא שיחזור לחילו בזה שוכרים לו את כובד החולי שuber ואת מהה שתהtrapה ממנה, אך אין חשש כי הוציאו שבדני ישראלי וכבר נתקן החטא כי הקטרוג כבר נתבטל על ידי הצדיקים שבבני ישראלי וכבר נתקן החטא בתורשו. ואז גם כל בני ישראל נתעוררו על ידי תוכחה זו ועשו תשובה מהאהבה, וממילא נעשו מהצדונות זכויות. כדאיתא במסכת יומא (פו, ב), אמר ריש ליקיש לדולח תשובה שzdונot העשות לו כשוגות שאמור יומא (ב), הא עון מזיד הוא וכא קרי ליה מכשול אני והאמר ריש ליקיש לדולח תשובה שzdונot העשות לו כזכויות שאנו יושב ריש לעשה תשובה מרשות וצדקה עליהם חיה ייחיה יחזקאל ל, יט, לא קשיא כאן בעשה תשובה מהאהבה שzdונot העשים לו נשבים לו כזכויות כאן לעשה תשובה מיראה שzdונot העשים לו כשוגות. ואם כן כאשר בני ישראל עשו תשובה מהאהבה והצדונות נהפכו לזכויות אז אדרבא הוציאו משה רבינו ע"ה את החטאיהם בפרקוש לעשותן זכויות, וזה ההסבר בדברי רשות' שבאמת הוא כבודן של בני ישראל של דידי שמשה רבינו אמר להם לעשות תשובה על החטאיהם ברמז קל מידי נתעוררו בתשובה שלימה וعود בתשובה עילאה אהבה.

בגבורת האלhum ואבקון

הרב עוזיאל אדרי

מאמר זה נכתב לעילוי נשמתו של אבי מורי
האדמו"ר רבי רפאל אדרי זצוקלה"ה
הצדיק מרעננה זי"א
שבשבוע זה יכול שלושים يوم להסתלקותו
ת.ג.צ.ב.ה.

האמונה שנייצה

את הצאר

הרבות והמוסצת הדתית
בארא שבע

תעניית ט' באב 1954 שנים לחורבן בית שני

ען... באמורו זת שלף את החרוב
מנדרון, והנה היא חרב ען...
הצאר נהנה מאד מוחמתו של החיל.
הוא קשיט עצמן משתק פעלתו איתנו
ואמר, כי לנוכח הנס הגלי הוא מוחל
לחיל השמי על חטאוי, והוא הוא
עליה בדרגה.
עליה בדרגה.

הצאר עזב את הגדר אך לא שכח את
החיל. הוא התענין בו ואך הזמן
אותו לארמונו ושותח עמו מפעם
לפעם. הוא הורה להעלתו בדרגה,
עד שנעשה קץ נכרי בצבאו.

פעם אחת, בשעה שישבו ושותחו,
אמר לו הצאר: "אתה נהג להוציא
תכופות את בורא העולם. האומנם
אתה מבקר בקביעות בנסניה?".

החיל הקנטונייסטי השיב: "אמנם אני
אדם מאירין, אך לכטיה לא החלטי
מעורר, כי אני היהודי".

זעה קרה כיסתה את פני הצאר.
יהודי?!?", עלה טון קולו, "האם
התכוונת לرمות אותו כל העת בשלאי
גילית לי את מזאצ'ן, וביתיהם העלייתי
אותן מדורגה בדרגה...".

לשואה ניסה החיל להסביר כי מעולם
לא שאל אותו הצאר על עמו, והוא
לא התכוון להסתיר עובדה זו עתה,
אם ירצה הצאר, הוא מוכן לחזור
וליהו חיל פשוט, נטול דרגות.

הצאר סירב לקבל את העצומו
באמורו כי הוא צופה לו עתיד גדול,
אך אין הוא מוכן להשלים עם עובודת
היהדותן. לבן הוא מוציא שהחיל ימיר
את דתנו, ולטקס ההמרה יבראו הוא
והמלך, כך יזיהו החיל לבן משפחתי
המלך, ויקבל עשור וכבוד לדוב.

החיל הרהר בלביו כי לאחר שהנתנק
כלכך ממשפחותם ומעומן אין לו עוד
זיקה ליהדותן. מושב אפוא שימיר
את דתו למוראי עין, ובסתור ליבו
ישאר היהודי. הוא השיב בחוב
להצעת הצאר.

בשעה העודה יצאה מרכבת הצאר
לדרךה, ובתוכה הצאר ואשתו, ועם
החיל הקנטונייסטי. נסעים הם אל
העיר קייב, שם יירץ ברוב פאר
והדר טקס הטבלתו לנגורות.

מלחמה פנימית קשה התחוללה
בלבו של החיל. כנגד כל השיקולים
התעוררה בו בעזה נקודות היהדות.
פתרונות החליט כי בשום פנים ואופן
לא ימיר את דתו, ויהי מה?

במהלך הנסיעה עברה המרכבה על
גשר הזרעה גדר גدول. בעתק שמע
ישראל, שאותה זכר במופרפל, זינק
החיל מן המרכבה היישר אל מימי
הגועשים של הנהר...

מוחתו של החיל גרים לניקולאי אכובה
מרה והותירו בו רושם עמוק. הוא
ונכח כי למרות גזרותיו האכזריות
אין הוא מצליח לעקור מליבם של
יהודים את אמונהם.

לעלוי נשמה
חוב יוסוף שלמה טרייקי ז"ל
בר עליה ז"ל
הרבינית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי' ז"ל
ת.ג.צ.ב.ה.

בשנה זו אין סעודת מפסקת
אלא עושים סעודת שלישית
כמו בכל שבת

כנית הツום
במוצש"ק לפני השקייה בשעה 19:30
יציאת הツום
ביום ראשון בשעה 19:50
הבדלה
בצאת הツום, בלילה ונר ובלוי בשמיים

משרדי המועצה הדתית
ברוח' התלמוד 8
יהיו סגורים לקבלת קהלה
ביום ראשון י' באב (7.8.22)
למעט קבלת לוויות בין השעות 10:00-9:00
ולאחר מכן יש לפנות למשה לבון
050-9800026

המקוואות לנשים
יהיו סגורים בMOTEACHAI שבת קודש (ערב הツום)
ויפתחו ביום ראשון בערב (MOTEACHAI הツום)
מהשעה 21:00 עד השעה 22:30
מקווה תורן
ברוח' משועל דוד צבי פנקס 3 בשכ' י"א
טל. 08-6421054
יפתח ביום ראשון בערב (MOTEACHAI הツום)
מהשעה 21:00 עד השעה 24:00

בברכת
היפוך הקב"ה ימים אלו לשון ולשםחה ולמועדדים טובים
ונזכה כולנו לגאולה השלמה ברוחמים ולבניין בית המקדש בב"א.
יהושע דמורי
ממונה המועצה הדתית

הציבור נקרא להתפלל ולקרוע שער שמיים

עבור
ר' שמואל ביטו

בן חנה
לרפו"ש בתושחו"
והן אל כביר
לא ימאס תפילה רבין

שבת שלום!